

Súd: Okresný súd Námestovo
Spisová značka: 8C/160/2012
Identifikačné číslo súdneho spisu: 5812206333
Dátum vydania rozhodnutia: 24. 03. 2014
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: Mgr. Martin Štubniak
ECLI: ECLI:SK:OSNO:2014:5812206333.3

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Okresný súd Námestovo samosudcom Mgr. Martinom Štubniakom v právnej veci žalobcu: POHOTOVOSTĚ, s.r.o., so sídlom Pribinova č. 25, Bratislava, IČO: 35 807 598, právne zastúpeného Fridrich Paľko, s.r.o., so sídlom Grösslingova 4, Bratislava, IČO: 36 864 421, proti žalovanej: Slovenská republika, zastúpená Ministerstvom spravodlivosti Slovenskej republiky, so sídlom Župné námestie 13, 813 11 Bratislava, v konaní o náhradu majetkovej škody a nemajetkovej ujmy, takto

rozhodol:

I. Súd návrh žalobcu **z a m i e t a** .

II. Žalovanej náhradu trov konania **n e p r i z n á v a** .

o d ô v o d n e n i e :

Podaným žalobným návrhom žalobca žiadal od žalovanej zaplatať čiastku 125,- Eur ako náhrady majetkovej škody predstavujúcej účelne vynaložené náklady na správu a vymáhanie jeho pohľadávky a čiastku 372,49 Eur ako náhrady nemajetkovej ujmy (predstavujúcej 55 Eur za každý mesiac nečinnosti exekučného súdu), ktoré mu mali byť spôsobené nesprávnym úradným postupom tunajšieho súdu v exekučnom konaní vedenom pod sp. zn. 1Er/569/2011 (súdnym exekútorom pod č. EX 6746/2011) tým, že o žiadosti súdneho exekútora o udelenie poverenia na vykonanie exekúcie bolo rozhodnuté dlho po uplynutí zákonom stanovenej doby.

Tunajší súd vo veci rozhodol rozsudkom zo dňa 14.10.2013 č.k. 8C/160/2012-21 tak, že návrh žalobcu zamietol a žalovanej náhradu trov konania nepriznal. Na odvolanie žalobcu Krajský súd v Žiline uznesením zo dňa 31.01.2014 sp. zn. 6Co/68/2014 zrušil napadnutý rozsudok a vec vrátil na ďalšie konanie s odôvodnením, že aj keď sa sice jedná o drobný spor do 1.000,- Eur, tým, že prvostupňový súd nenariadil vo veci pojednávanie, odňal žalobcovi možnosť konať pred súdom.

Po vrátení veci tunajší súd na pojednávaní dňa 24.03.2014 prejednal vec v neprítomnosti riadne predvolaných sporových strán s použitím ust. § 101 ods. 2 Občianskeho súdneho poriadku, keď právnomu zástupcovi žalobcu ako aj žalovanej bolo predvolanie doručené dňa 14.03.2014.

Žalovaná sa počas konania k meritu veci nevyjadrila.

Súd vo veci vykonal dokazovanie jednotlivými listinami tvoriacimi obsah spisu tunajšieho súdu sp. zn. 1Er/569/2011 a zistil nasledovné:

Žalobca ako oprávnený dňa 28.04.2011 do zápisnice spísanej súdnym exekútorom I.. O. T. navrhol vykonanie exekúcie voči povinnému G. na podklade exekučného titulu, ktorým bol rozsudok Stáleho rozhodcovského súdu zo dňa 25.02.2011 sp. zn. SR/15455/10 a ktorým bola menovanému uložená

povinnosť zaplatiť žalobcovi čiastku 85,83 Eur s príslušenstvom. Súdny exekútor následne v zmysle návrhu na vykonanie exekúcie požiadal žiadosťou doručenou tunajšiemu súdu dňa 24.06.2011 o udelenie poverenia na vykonanie exekúcie. Prípisom (bez uvedeného dátumu) súd požiadal Stály rozhodcovský súd o zaslanie rozhodcovského spisu, ktorý bol súdu doložený dňa 23.08.2011. Následne tunajší súd uznesením zo dňa 18.10.2011 č.k. 1Er/569/2011-27 žiadosť súdneho exekútora o udelenie poverenia na vykonanie exekúcie zamietol. Voči uzneseniu nebolo podané odvolanie žiadnym účastníkom exekučného konania (teda ani žalobcom), čím sa uznesenie stalo právoplatným a vykonateľným dňa 25.11.2011. Napokon uznesením zo dňa 13.02.2012 č.k. 1Er/569/2011-35 súd exekúciu zastavil a súdnemu exekútorovi náhradu trov exekúcie nepriznal. Uznesenie nebolo napadnuté odvolaním v dôsledku čoho nadobudlo právoplatnosť a vykonateľnosť dňa 27.04.2012.

Z hľadiska právneho posúdenia zisteného stavu veci treba uviesť, že zodpovednosť štátu za škodu spôsobenú výkonom verejnej moci jeho orgánmi upravuje zákon č. 514/2003 Z.z. o zodpovednosti za škodu spôsobenú pri výkone verejnej moci a o zmene niektorých zákonov, ktorý v § 3 určuje, že štát zodpovedá za podmienok ustanovených týmto zákonom za škodu, ktorá bola spôsobená orgánmi verejnej moci, okrem tretej časti toho zákona, pri výkone verejnej moci: a) nezákonným rozhodnutím, b) nezákonným zatknutím, zadržaním alebo iným pozbavením osobnej slobody, c) rozhodnutím o treste, o ochrannom opatrení alebo rozhodnutím o väzbe, alebo d) nesprávnym úradným postupom. Svojej zodpovednosti sa štát nemôže zbaviť.

Z uvedeného ustanovenia vyplýva, že na vznik objektívnej zodpovednosti štátu (Slovenskej republiky) za škodu spôsobenú nesprávnym úradným postupom sa vyžaduje kumulatívne (súčasné) splnenie troch podmienok: 1. nesprávny úradný postup orgánu verejnej moci, 2. vznik škody ako peniazmi vyčísliteľnej majetkovej ujmy na strane dotknutého subjektu a 3. príčinná súvislosť medzi nesprávnym úradným postupom a vznikom škody. Zákon č. 514/2003 Z.z. neobsahuje legálnu definíciu nesprávneho úradného postupu. Ust. § 9 uvedeného zákona v znení účinnom do 31.12.2012 príkladmo za nesprávny úradný postup označuje porušenie povinnosti orgánu verejnej moci urobiť úkon alebo vydať rozhodnutie v zákonom ustanovenej lehote, nečinnosť orgánu verejnej moci pri výkone verejnej moci, zbytočné prietahy v konaní alebo iný nezákonný zásah do práv, právom chránených záujmov fyzických osôb a právnických osôb. V zásade možno nesprávny úradný postup definovať ako postup orgánu verejnej moci (teda aj štátneho orgánu), ktorý je v rozpore s platnými právnymi normami a ktorý spočíva v inej než rozhodovacej činnosti. V prípade rozhodovacej činnosti totiž zákon č. 514/2003 Z.z. zakladá zodpovednosť štátu za nezákonné rozhodnutie a špecificky za určité rozhodnutia týkajúce sa najmä osobnej slobody jednotlivca (rozhodnutia o zatknutí, zadržaní, o treste atď.). Inými slovami, pri nesprávnom úradnom postupe je činnosť orgánu verejnej moci v konkrétnom prípade upravená právnou normou, ktorú orgán pri jej aplikácii poruší.

Súd preto skúmal, či bolo preukázané splnenie všetkých troch podmienok na to, aby bola založená zodpovednosť žalovanej za žalobcom tvrdenú škodu (resp. ujmu).

Z vykonaného dokazovania súd nemal preukázané tvrdenia žalobcu, žeby postupom tunajšieho súdu v exekučnom konaní sp. zn. 1Er/569/2011 v súvislosti so žiadosťou súdneho exekútora o udelenie poverenia došlo k nesprávnemu úradnému postupu. Ako vyplynulo z vykonaných dôkazov, žiadosť súdneho exekútora o udelenie poverenia na vykonanie exekúcie na podklade rozhodcovského rozsudku Stáleho rozhodcovského súdu bola tunajšiemu súdu doručená dňa 24.06.2011. Síce v tom čase účinné ust. § 44 ods. 2 Exekučného poriadku (zákon č. 233/1995 Z.z.) určovalo povinnosť súdu rozhodnúť o žiadosti súdneho exekútora o udelenie poverenia do 15 dní od doručenia jeho žiadosti, no táto lehota neplatila v prípadoch kedy išlo o exekučný titul podľa § 41 ods. 2 písm. d) Exekučného poriadku, teda o vykonateľné rozhodnutie rozhodcovského súdu. V danom prípade preto exekučný súd nemal povinnosť rozhodnúť o žiadosti súdneho exekútora o udelenie poverenia na vykonanie exekúcie do 15 dní, keďže exekúcia bola navrhovaná na podklade rozhodcovského rozhodnutia. Súčasne je z uvedeného exekučného spisu zrejme, že exekučný súd vzhľadom na povahu veci konal bez zbytočných prietahov. Po obdržaní žiadosti súdneho exekútora vykonával nevyhnutné úkony smerujúce k rozhodnutiu veci, konkrétne vyžiadal od rozhodcovského súdu potrebný spis a po jeho dôjdení dňa 23.08.2011, rozhodol o zamietnutí žiadosti súdneho exekútora o udelenie poverenia na vykonanie exekúcie uznesením zo dňa 18.10.2011, ktoré zástupca žalobcu prevzal dňa 03.11.2011. Uznesenie následne nadobudlo právoplatnosť dňa 25.11.2011, ktorým dňom bola s konečnou platnosťou v primeranej dobe od podania žiadosti súdneho exekútora odstránená právna neistota žalobcu v danom exekučnom konaní. Súd

tak v tejto súdnej veci nemal preukázané, že by zo strany tunajšieho súdu v dotknutom exekučnom konaní došlo k nesprávnemu úradnému postupu v tom zmysle ako bol vyššie charakterizovaný. Ak potom nebolo preukázané splnenie už prvej najpodstatnejšej podmienky pre založenie zodpovednosti žalovanej za škodu, resp. ujmu (§ 17 ods. 2 zákona č. 514/2003 Z.z.) spôsobenú nesprávnym úradným postupom, logicky sa už ani nebolo potrebné zaoberať skúmaním ďalších dvoch podmienok. Len záverom sa dodáva, že súdu je z rozhodovacej činnosti známe, že žalobca ešte pred začatím tohto súdneho konania podal najneskôr dňa 25.09.2012 na Ministerstvo spravodlivosti SR písomnú žiadosť podľa § 15 ods. 1 zákona č. 514/2003 Z.z. o predbežné prerokovanie nárokov uplatňovaných v tomto konaní. V dôsledku neuspokojenia nárokov do 6 mesiacov od podania žiadosti sa ich žalobca mohol domáhať na súde (§ 16 ods. 4 cit. zákona), keďže uvedená lehota počas tohto súdneho konania už uplynula.

O trovách konania súd rozhodol podľa § 142 ods. 1 Občianskeho súdneho poriadku a žalovanej ako účastníčke v konaní úspešnej nepriznal náhradu trov konania, pretože jej účasťou v konaní žiadne nevznikli.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku je prípustné podať odvolanie v lehote do 15 dní odo dňa doručenia jeho písomného vyhotovenia, písomne vo vyhotovení trojmo na tunajší súd.

V odvolaní musí byť uvedené, kto ho robí, ktorému súdu je určené, ktorej veci sa týka, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa napáda, v čom sa toto rozhodnutie alebo postup okresného súdu považuje za nesprávny, čoho sa odvolateľ domáha (ako má odvolací súd rozhodnúť), uviesť dátum a podpis. Odvolanie treba predložiť v troch rovnopisoch, inak súd zhotoví kópie na trovy odvolateľa (§ 205 ods. 1 O.s.p.).

Odvolanie možno odôvodniť len tým, že:

- a) v konaní došlo k vadám uvedeným v § 221 ods. 1 O.s.p.,
- b) konanie má inú vadu, ktorá mohla mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci,
- c) súd prvého stupňa neúplne zistil skutkový stav, pretože nevykonal navrhnuté dôkazy,
- d) súd prvého stupňa dospel k nesprávnym skutkovým zisteniam na základe vykonaných dôkazov,
- e) doteraz zistený skutkový stav neobstojí, pretože sú tu ďalšie skutočnosti alebo iné dôkazy, ktoré doteraz neboli uplatnené (§ 205a - sa týkajú podmienok konania, vecnej príslušnosti súdu, vylúčenia sudcu, v konaní došlo k vadám, ktoré mohli mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci samej, odvolateľ nebol poučený podľa § 120 ods. 4 O.s.p., odvolateľ bez svojej viny nemohol predložiť alebo označiť dôkazy do rozhodnutia súdu prvého stupňa),
- f) rozhodnutie súdu prvého stupňa vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci.

Ak povinný dobrovoľne nesplní, čo mu ukladá vykonateľný rozsudok, môže oprávnený podať návrh na exekúciu podľa zákona č. 233/1995 Z. z. Exekučný poriadok, v znení neskorších predpisov.